ANUL I.— No. 21. Foaia 5 Bani Pitești, 24 Noembrie 1913.

Glasul Argeșului

Apare Dumineca

Abonamentul anual:
— Pentru Săteni lei 3
Pentru Orășeni lei 5 — —
Adm-ția: Str. Smeuri 16, la D-l Fl. Constantinescu.

Sub îngrijirea Domnilor:
N. Brânzeu, Ion I. Purcăreanu, Vasile I. Vâlsănescu, Andrei Marinescu, D. Rădulescu, N. C. Theodorescu și C. Prichindel.

Anunciuri și Reclame după învoială.
Redacția:
Pitești, Strada Brătianu No. 55.

După colaborare.....

Incă câte-va zile și guvernul de colaborare se va desface pentru tot-deauna. Zadarnice au fost sacrificiile de tot felul ale D-lor *Titu Maiorescu* și *Take Ionescu*, în vederea unei *fuziuni* a elementelor conservatoare. Rezultatul suferințelor lor de tot felul va avea de urmare *o și mai mare ceartă și deosebire* între foștii frați. Reformele proclamate și vestite în toată țara de marele și puternicul nostru partid a avut primul rezultat: scoaterea în evidență a șovăirei de idei și a slăbiciunei generale a celor 2 fracțiuni de guvernământ, cari nici „unite" nici „separate" nu mai pot conduce această țară cu folos pentru propresul ei. *Takiștii* nu cutează se atingă nici un punct din programul nostru — se mulțumesc cu *reprezentarea proporțională*, cu reforma administrativă, și inamovibilitatea magistraturei— chestii, pe care partidul liberal le are de mult în programul său și din cari o parte a și realizat, iar restul îl va complecta în apropiata sa guvernare; *Conservatori purii* nu admit *principiul* expropierei — dar mulți din ei —în fapt—aprobă și vor vota *exproprierea*, așa de *moderată*, propusă de partidul liberal. Asemenea de dreptul de vot *pentru* [illegible] *carte* [illegible] prima oară deputat înfel vom colegiul [illegible] de [illegible] a [illegible] ate re[illegible]ză să se atingă [illegible] pe toate [illegible] *în cel mult un* [illegible] ei [illegible] [illegible]ce pentru înfăptuirea vechiului nostru ideal național: liberarea Românilor de peste munți și de peste Nistru, cu autonomia țărilor lor și apoi *unirea desăvârșită* cu țara mamă. Să fim vrednici de aa vremuri și să ne pregătim zi cu zi și ceas cu ceas...., căci ziua cea mare și sfântă se apropie.... vine..... este aci.

N. Brânzeu.

Libertatea țăranului

Sunt 47 de ani, de când constituția noastră garantează libertatea cea mai desăvârșită a întrunirilor, egalitatea tuturor cetățenilor înaintea legei. De 47 de ani se scrie și se vorbește la întrunirile publice de libertățile și bunătățile ce trebuesc să se facă poporului și la ele nu am ajuns nici astă-zi.

Mulți s'au ridicat strigând și vorbind pe tema drepturilor poporului, dar ajungând ceva, s'au purtat ca și cei mai reacționari, au distrus și călcat totul în picioare ca și parte din cei care ereau în clasa conducătorilor prin naștere.

Credeam că acum, când o prefacere în toate se anunță, vom vedea că toți vor fi la înălțimea situației și vor uita obiceiurile și mult criticatele apucături ale timpurilor vechi; dar ne-am înșelat, oamenii nu se schimbă cu una cu două, ci trebue o luptă, luptă mare ca să ajungem la țelul dorit.

Trebue o luptă și o stăruință mare la sate pentru a face pe săteni să-și cunoască pe adevărați prieteni. Oamenii mari ai țării, iubitorii sătenilor, să se scoboare în mijlocul lor, să le arăte că până când ei nu se vor alipi de oamenii ce le voesc binele, până când ei nu vor susține pe cei ce luptă pentru drepturile lor, nu se va p[illegible] [illegible] lor. Să nu se uite, că sunt unii îmbrăcați [illegible] neagră, [illegible] în stare să-i vând pe un sunt [illegible] ca să'și poată face treburile. Să ia seama că aceștia sunt cei mai răi, că aceștia «sunt lupi îmbrăcați în pielea oii».

Am văzut unul de aceștia, Duminecă 10 Noembrie a. c., care cu toate că o viață întreagă a vorbit pentru satean, dar care la fapte, nici odată nu a făcut ceea ce a spus.

Și cu atât este mai trist, cu cât acest specimen este reprezentantul țăranilor din Argeș, care i-a înșelat doar cu cămașa albă pe care o purta, dar care la fapte se arată ca și cel mai îngust reacționar. Să-l fi văzut pe această cămașe albă—spre rușinea lui și a noastră al cărui reprezentant este—cu bâta într'o mână și cu vadra de țuică în alta, pentru a împiedica pe săteni să ia parte la o întrunire ce erea făcută numai pentru ei.

Când persoane ca D-nii Vintilă Brătianu, fruntaș al vieței noastre politice, Nicolae Brânzeu, profesor și fost prefect, Gr. Coandă, conducătorul unei foarte puternice bănci, președintele Camerei de Comert din Pitești și fost deputat, și câți-va tineri advocați și profesori din Pitești, vin să le vorbească sătenilor, să stea cu ei de vorbă, să le explice reformele, ce voesc să se facă pentru ei, se opresc sătenii cu forța să ia parte la această întrunire.

O Doamne! dar acest *țăran de carnaval* a spus în tot deauna că întrunirile sunt o scoală și că cei ce iau parte câștigă ceva dela ele. Bieții săteni, care au fost opriți dela vot, cari au fost aduși cu primarii și jandarmii și încuiați în vagoane, nici acum nu-i lasă deputatul lor—Petre Rădulescu—să scape de acest sistem.

Nu, ei vor scăpa, căci or câți Petre Rădulescu vor căuta să taie cocoșul ca mătușa din poveste ca să nu se facă ziuă, săteni tot vor veni la întruniri spre a fi luminați, să nu [illegible] mai ia de [illegible] speranța [illegible]

Sătenii, dar să'și strângă rândurile, ca în lupta de la 1877, ca în campania de astă vară din Bulgaria și biruința nu va întârzia libertatea va veni.

Un sătean.

Tot despre cercurile culturale

Mult regretatul Haret în dorința d'a vedea progresând școala primară și a face pe sătean a eși din starea de torapeală și trândăvie, a înființat cercurile culturale la sate încă din anul 1900. Pe cât de înalt a fost scopul acestor instituțiuni pe atât de mici au fost rezultatele la care au ajuns după o practică de 10 ani. E trist acest lucru, dar e adevărat. De și pe ici pe colea s'a putut ajunge la resultate bune totuș, sunt excepții cari nu formează regula. Ca unul, care am frequentat regulat aceste cercuri, am căutat să-mi dau seama de indeferentismul sătenilor față cu aceste ședințe cu urmări folositoare atât pentru învățător cât și pentru sătean.

Una din cauzele principale pentru care săteanul nu dă importanță acestor cercuri este nepăsarea adminiatrației comunale. In mai toate comunele administrația comunală nu pune nici un preț, nici un interes pe cercurile culturale. Tocmai în ziua când se țin ședințe își găsesc cele mai multe ocupațiuni, în toate părțile îi găsești numai la școală nu. Ce să mai zicem de sătean? Apoi taica popa, fruntașii satului și alții cu o cultură și o poziție socială mai înaltă, de ce nu vin? De ce nu îndeămnă și pe frați lor sătenii a se întruni acolo unde se dău povețe atât de folositoare pentru luminarea celor mulți.

Mi-sa întâmplat nu odată ci de mai multe ori să suspend ședința publică în mai multe comunea că suntem cu toții într'un pustiu întins ai cărui locuitori s'au stins de cine știe ce boală. Doamne ferește! Ședințele intime ale cercurilor, afară de rari escepții, sunt la înălțime. Aci se discută chestiuni importante pentru învățător, se fac lecții practice cu critica obișnuită dând posibilitate la toți învățătorii din cerc a preda cu înlesnire și pricepere didactica, lecțiunile din programa analitică. Partea rea o găsesc în ședințe publice. Aci e mult de zis. Ei bine cui se poate atribui

vină? S'au mai bine zis, cine este răspunzător de aceasta stare nenorocită de lucruri? Noiînvăţătorii sau mai drept învăţătorul local? Nu. Iată ce răspund eu! Până la un punct i se cuvine o parte de învinuire şi învăţătorului cu pricina, căci nu e de admis ca într'o comună să nu poată avea cel puţin 20-30 prieteni, alţii rude etc. Toţi aceştia ar fi luat parte la cerc dacă cineva s'ar fi ostenit a-i invita. Dar..... nici asta nu se face. Unii din colegi pentru a se scăpa de învinuire îmi afirmau că în sat se află un botez, o nuntă şi oameni sunt la cumetrie şi la nuntă.

Ei bine aici e răul. Pentru ca cercurile culturale să fie la înălţime şi să aibă o influenţă precumpănitoare şi folositoare la sate, socotesc că ar trebui luate măsuri de urgenţă, de către cei în drept, aceste măsuri:

1) Toate cârciumile din comună, în ziua când are loc şedinţa cercului să fie închise în orele p. m. Contravenienţii să fie pedepsiţi, fără nici o discuţie.

2) Toţi preoţii cari fac parte din cerc să ia parte, şi cei absenţi să fie iarăşi pedepsiţi.

3) Primarul şi notarul să suspende ori-ce lucrare în acea zi. Să fie obligaţi a nu mai pune nici o nuntă în ziua când se ţine cerc.

4) Toţi slujbaşii comunali să fie obligaţi a lua parte la cerc, iar Notarul va raporta locului în drept în mod detaliat, a doua zi după şed. cercului, felul cum şi-au îndeplinit datoria.

5) Şeful postului de geandarmi local împreună cu primarul şi notarul şi învăţătorul local să vestească pe toţi locuitori, îndemnându-i a lua parte la cerc.

6) N'ar strica nici vizita unor slujbaşi mai superiori de la sate căci mult bine ar prinde sătenilor poveţele ce vor da. Dar dânşii nu se prea gândesc la aşa ceva şi nu fac tocmai bine.

Ch. M. Prichindel.

Corupţia în administraţia judeţului

Ni se comunică următorul fapt precis:

In timpul, când D-l I. P. Comăneanu era încă prefect al judeţului, D-l Marotineanu s'a plâns printr'o petiţie, că nu i se dă dreptul, ce i se cuvine a lua dela judeţ, şi că D-l I. Teodoru, îl şicanează, cerând să împartă cu el, ceea ce are să ia dela judeţ. D-l Comăneanu—să zice—că ar fi pus rezoluţia să i se dea petiţionarului dreptul, iar funcţionarul vizat să'şi caute pe calea justiţiei satisfacţia necesară.

Deoare-ce D-l I. Teodoru—a mai fost bănuit şi prin ziarul „Democraţia" al inginerului Duma, întrebăm: Ce măsuri a luat D-l I. Teodoru pentru apărarea onoarei sale şi dacă nu crede D-sa —şi mai ales D-l Prefect actual— că asemenea posturi nu se pot menţine de oameni bănuiţi, acuzaţi formal şi cari nu vor sau nu îndrăsnesc a'şi limpezi situaţia?

Dela Cercurile Culturale

Conferinţă ţinută de D-l Medic al Spitalului din Mozăceni D-l Popescu Vulcana

La cercul cultural din Com. Mozăceni, D-l Medic Popescu Vulcana, a ţinut într'un limbaj ales, o conferinţă, arătând sătenilor cari asistau în mare număr consecinţele boalelor cari bântue satele noastre.

D-sa a explicat sătenilor, că din cauza superstiţiilor, mulţi nu vin la medic să-l consulte şi să primească sfaturile şi medicamentele necesare, ci în credinţa că sunt dela D-zeu, se prăpădesc cu zile, când ar putea să se facă oameni sănătoşi. Această credinţă este un rest al ignoranţei din trecut, când nu se cunosc adevărurile ştiinţifice.

Arată sătenilor microbii tifosului, otticei prin microscop şi nu mare a fost suprinderea lor, când au văzut, ceea ce cu ochiul liber nu se poate vedea, rămânând cu toţii convinşi că D-zeu care a făcut pe om, nu caută tot el să-l distrugă, ci sunt alte animale cari nu se văd, numiţi *microbi*, pe cari i-a descoperit un medic francez şi în contra cărora se pot lua măsuri de medic şi ast-fel omul poate scăpa cu viaţa.

Spre a putea evidenţa că şi sifilisul (sfrinţia) este tot asemenea o boală molipsitoare şi microbiană, a arătat pe un bolnav de la spital care avea nasul şi ochiul drept mâncate cu desăvârşire, cerul guri plin de răni, povăţuind pe oameni a veni negreşit să se arăte la medic pentru că el este singurul în măsură a da ajutoarele necesare la această boală, atât de păgubitoare sănătăţei.

Pentru a convinge şi mai bine pe săteni, D-sa arată amănunţit şi cu exemple, ravagiile ce le face pelagra la sate cari ea şi sifilisul duce la nebunie şi nenoroceşte nu numai pe cel bolnav, dar poate îmbolnăvi întreaga casă şi întreaga familie cari o poate întinde în toată comuna, când pe urmă este mai greu de combătut.

Intreaga asistenţă a fost viu impresionată de arătările D-lui Medic Popescu Vulcana, care le-a arătat foloasele ce au ţărani venind la medic să-l consulte şi relele ce decurg din faptul că sunt superstiţioşi şi refuză sfatul lui.

Sătenii îi aduc mulţumirile lor şi faţă de purtarea şi dragostea ce le poartă nu pot să-l recompenseze, decât cu o ascultare perfectă a îndemnurilor ce le-a dat.

C. Ivănceanu
sătean muncitor Slobozia-Argeş.

Publicăm — pentru a servi de model — după cum am făgăduit:

Statutele clubului ţărănesc liberal „INFRĂŢIREA"

din comuna Muşeteşti, (Jud. Argeş).

Art. 1.—Se înfiinţează în comuna Muşeteşti, jud. Argeş, un club politic ţărănesc cu numele «Infrăţirea».

Art. 2.—Scopul acestui club este: să facă educaţiunea politică a săteanului, pregătindu-l cât mai mult pentru marile reforme democratice, ce sunt pe cale de a se înfăptui. Să se cultive legături sufleteşti reciproce de iubire şi încredere între populaţiunea rurală şi cea orăşenească. A veghia şi a lucra ca administraţia comunelor să se încredinţeze unor persoane destoinice şi cinstite. A lupta din răsputeri pentru emanciparea desăvârşită a drepturilor politice ale sătenilor.

Art. 3.—Mijloacele pentru realizarea scopului urmărit de club sunt: Ţinerea de conferinţe publice săptămânale—de preferinţă în seria tuturor sărbătorilor, în cari membri fruntaşi ai acestei instituţiuni vor explica sătenilor toate datoriile şi drepturile, îngăduite de lege, pe cari un cetăţean conştient trebue să le cunoască. De asemenea fruntaşii liberali argeşeni, vor fi rugaţi să ţină cuvântări populare sătenilor şi să vină cât mai des posibil în contact cu noi. Se va pregăti tineretul, membri ai acestui club, pentruca dintr'înşii să se recruteze elementele necesare conducerii şi administraţiei comunale. Ajutarea şi îndemnul sătenilor neştiutori de carte să urmeze

---

FOIŢA ARGEŞULUI

„Ro[illegible]" marele ziar cotedian al Românilor din Transilvania şi Ungaria scrie în No. 750 din 27 Noembrie s. n., următorul articol:

Vintilă I. C. Brătianu

Acuma când România se află în pragul operei de transformare —după încheerea păcei dela Bucureşti — chestiunea cea mai de căpetenie care se impune, este printre altele şi complectarea reformelor agrare.

La această operă ţara românească va avea nevoie de conlucrarea tuturor bărbaţilor luminaţi cari cunosc bine lipsurile şi cursurile stărei de astăzi şi-şi dau [illegible]

Printre aceştia, după cum [illegible] arătato întocmirea reformelor agrare din 1907, este d. Vintilă I. C. Brătianu, care fără îndoială şi de data aceasta va contribui cu vastele sale conoştinţe pentru o mai bună îndrumare a vieţei ţărăneşti spre idealul dorit de toţi bunii Români, cari ţin la închegarea şi consolidarea statului român.

D. Vintilă I. Brătianu s-a serbat la 16 Septembrie a. c. a 46-a aniversare a naşterei sale — născut la 16 Septembrie 1867. —

Studiile liceale şi le-a făcut la liceul sft. Sava, iar serviciul militar [illegible] eşit ca sublocotenent (campania [illegible]) tilerie cu gradul de locotenent [illegible] [illegible] la Paris, după un an de preparaţie a intrat la liceul Saint Luis, în secţia matematicelor. Intră apoi în şcoala centrală din care a eşit la 1892 cu titlu de inginer, clasificat al 7-lea din 285 elevi.

Intors în ţară a lucrat ca inginer la construcţia podului de peste Dunăre din partea companiei Fives-Lille. După aceea a fost de aceeaş companie însărcinat cu construcţia podului de peste Argeş la Grădiştea pe linia Bucureşti—Giurgiu.

Dela 1897—1899 e director la regia monopolului statului.

[illegible] a fost [illegible] condu[illegible] [illegible]

Dela [illegible] şi [illegible] ziarului »Lindépe[illegible] [illegible] la [illegible] —1902 [illegible] era minis[illegible] terul de fina[illegible]

In acest timp [illegible] gă sindu-se în una din cele mai mari crize financire şi economice, bugetul statului a trebuit să sufere o prefacere fundamentală fiind altfel amenințat creditul nostru public. Prefacerea această a budgetului fireşte nu s'a putut face fără o muncă enormă şi o deosebită chibzuinţă, de oarece împrejurările impunea mari reduceri,

cursurile de adulţi pentru a putea câştiga dreptul de vot direct.

Art. 4.—Orice sătean major cu drepturile civile şi politice, poate fi numit membru al acestui club, dacă a fost admis de comitetul diriginte al clubulni, în urma unei cereri prealabile.

Art. 5.—Membrii clubului sunt de trei feluri: fondatori, activi şi de onoare. Membrii de onoare se proclamă de adunarea întreagă a clubului, convocată de comitet înadins.

Art. 6.—Membrii fondatori şi activi .or plăti o cotizaţie minimă de 0,20 bani lunar pentru creiarea unui fond, necesar diverselor trebuinţe comune ale clubului ca: abonamente la ziare politice şi reviste, întreţinerea unei săli de întâlnire a membrilor etc.

Art. 7.—Orice membru, care va turbura cu rea credinţă, bunul mers al acestui club, nepăstrând buna cuviinţă, va putea fi eliminat de comitetul diriginte al clubului cu o majoritate de 2/3, din numărul membrilor comitetului.

Art. 8.—Administrarea şi conducerea clubului se va face de un comitet diriginte alcătuit din 15 membri. Comitetul va alege din sânul său: un preşedinte, 2 vice-preşedinţi, uu secretar şi un casier, cari vor avea atribuţiile cunoscute unor astfel de însărcinări.

Art. 9.—Clubul politic ţărănesc «Infrăţirea», aderă în totul la principiile partidului naţional-liberal şi va lupta din răsputeri pentru realizarea lor, constatându-le absolut necesare isbândei democratismului românesc.

Art. 10.—Comitetul diriginte va putea delega pe unul sau doi membri din sânul său, să ia parte la toate consfătuirile sau întrunirile comitetului central din Piteşti, al partidului naţional-liberal fiind ţinuţi apoi să comunice întregului club hotărârile luate dela centru.

Art. 11.—Statutele prezente se pot modifica de adunarea întregului club politic ţărănesc «Infrăţirea», aşa după cum nevoile vor cere.

In numele comitetului:

Preşedinte, (ss) *Ghica Popescu.*

Secretar, (ss) *Gh. Teodorescu.*

Sfaturi practice

Folosul fructelor ca potolitoare de sete. Nu se poate ceva mai potrivit pentru potolit setea decât fructe proaspete, curăţate de coajă şi nu crude. E adevărat că fructele coprind mai mult apă (pepenii verzi, 95%: lămâile şi fragile, 90%; piersicile, 80%; portocalele, 86% perele, 84%; prunele şi strugurii 80), apoi zahăr (17%, strugurii; 1-4, lămâile), dar pe lângă acestea au acide, săruri, potasă etc. sânt lipsite de microbi şi chiar ucigătoare de microbi. Cine mănâncă fructe nu e atât de aplecat la băuturi spirtoase, mistuirea se face mai bine, sângele se ţine în starea alcalină, în sânge nu se pot aşeza oxalate, ucate (la cei cu reumatisme ori podagră). E adevărată fericirea să avem pentru a ne potoli setea vara, tot felul de fructe. Părinţii noştrii aveau mare grije pentru înmulţirea şi căutarea pomilor; ar fi de dorit să ne întoarcem la obiceiul lor.

* *
*

Curăţirea desăvârşită a apei de microbi şi de otrăvurile lor. Chimistul Guichard, de la Meudon lângă Paris, arată cum face el apa cu desăvârşire sigură de băut fără nici o primejdie. In adevăr nu trebue să credem că apa, chiar de-ar fi curată la plecarea ei, poate să se păstreze curată trecând prin atâtea ţevi până ce intră în consumaţie. Pe de altă parte cercetările mai noi au dovedit că nu trebue să ne lăsăm pe nădejdea ceea, că apele de izvor sau cele minerale sunt lipsite de microbi. Iată cum face Guichard pentru casa sa. In 5 lituri de apă pune 0 gr. 15 (cincispre-zece centigrame) de ipermanganat de var. După un sfert sau jumătate de ceas de la amestec, apa trebue să rămâie niţel trandafirie. Nu mai are microbi şi otrăvurile lor sunt în cea mai mare parte nimicite.

Apa s'ar putea bea aşa cum e trandafirie, dar e mai bine să alungăm permanganatul de var de prisos ce se mai află în ea. S'ar putea întrebuinţa pentru acest scop cafea, ceai, cărbune animal (noir animal, cărbune, vin etc. El întrebuinţează fier şi ânume face să treacă apa peste fier. Indată ce s-a descolorat nu mai e în apă permanganat. Apa aceasta strecura prin vată curată casă nu aibă în ea mâlul ce ede la fund, dar s'ar putea tuna şi de-a dreptul în sticle ficte în apă bine şi astupate şi păstra pentru băut.

Iată deci mijloc de-a avea apă curată pregătindu-ţi-o singur.

Divers

Viaţa sufletească a animalelor. Forel a ţinut o conferinţă despre această chestie la congresul internaţional de zoologilor. In deosebi a vorbit despre furnici şi alte insecte, ridicându-se contra celor cari cred, că viaţa sufletească asemănătoare cu a omului se află numai la vetebrate. Ethe a susţinut că furnicile şi albinele sânt adevărate maşini, dând ca dovadă că ele lucreaza toate la fel şi fără a ţinea seamă de împrejurările în cari se află. Forel arată că însu-şi instinctul aşa de desvoltat şi de complicat trebue să fi fost o dată o lucrare intelectuală, care numai cu timpul şi dupe sute da mii de generaţii, a ajuns mecanic.

A mai arătat că sânt fapte cari dovedesc şi astă-zi activitate intelectuală după înşi. La furnici, mai inteligente sânt lucratoarele, ce-va mai puţin sînt femeile, iar bărbaţii sânt chiar proşti. Adesea nu pot deosebi pe duşmani de prieteni şi nu-s în stare nici a nimeri drumul la muşuroiu singuri. Dar şi la dânşii se vede ceva inteligenţa şi putinţa de-aşi mai potrivi lucrarea după împrejurări. Creerii acestor trei feluri de furnici sunt deasemenea mai desvoltaţi, mai mari, cu încreţituri la suprafaţă, la muncitoare; la femei e aproape ca la muncitoare; la bărbaţi această parte a creerului e închircită.

Insectele au **vedere**, miros, gust şi pipăit; nu s'a putut dovedi la toate că aud. (Aud fireşte greerii şi alte insecte cântătoare. Nota noastră). Albinele se conduc de vedere şi florile îi atrag prin culori. Furnicile se conduc prin miros, ale cărei organe sunt antenele.

Şi în privinţa vroinţei se văd deosebiri individuale. Le-a observat în războae.

* *
*

Recolta Mondială. Institutul internaţional de agricultura din Roma publică urmatoarele cifre:

Producţia de grâu a Bulgariei se cifrează deocamdată la 16.5 mil. chintale, a **Franţei** la 87.833.000, a Ungariei 45.362.000 a Italiei la 57, mil., României la 24 mil., a Canadei la 57.078.000 chintale.

Producţia de secară se evaluiază deocomdată în Prusia la 93 mil. 385.000, în Franţa la 13.555.000 în Ungar. la 14.226.000 chintale. România va produce

---

dar în acelaş timp serviciile, nu trebuiau desorganizate.

In anul 1903 a fost ales pentru prima oară deputat în cameră al colegiului I de ... a' lăsat un ... Capitalei, ... administraţie comunală din amorţeala în care lâncezea şi pornind-o serios la treabă, pentru satisfacerea intereselor obşteşti.—Ca primar n'a primit onoratul ce i se cuvenea lăsându-l în folosul comunei.

In timpul acesta săvârşindu-se din viaţă, în veci neuitatului Eugeniu Carada, care dela întemeiarea Băncei Naţionale a României se devotase cu totul acestei instituţiuni atât de folositoare regenerărei şi prosperărei economice a ţării, d. Vintilă I. Brătianu a fost chemat în direcţiunea Băncei Naţionale, şi din ... în tot timpul a ocupat de interesele economice ale **ţării**, spunându-şi cuvântul chibzuit şi hotărât în desbaterea problemelor mai însemnate ale economiei naţionale.

Incă din 1904 cu prilejul congresului băncilor populare dela Focşani, d-sa a arătat întrun memorabil şi patriotic discurs vederile sale în chesitunea ţărănească. D-sa după ce expune în mod temeinic rostul salutar al instituţiuni băncilor populare zice între altele; *„Debitorul să nu fie numai un «consumator; hărnicia omului este «iscălitura cea mai solvabilă ...* Şi ... **pot** să-şi dobândească neatârnarea economică.

Dovadă că s'a recunoscut menirea instituţiei băncilor populare este, starea extrem de înfloritoare în care ea se află astăzi.

Unele din punctele expuse din cel patriotic discurs s'au implinit rămânând ca restul să se complecteze prin concursul tuturor ...nilor Români, cari au pe inimă îmbunătăţirea soartei păturei ţărăneşti.

Dar nu numai la consolidarea economică internă se gândeşte d. Vintilă Brătianu. Ca un străjer vigilent d-sa urmăreşte desfăşurarea evenimentelor din jurul Românii ... dovadă despre aceasta este discursul rostit de d-sa la desbaterea budgetului statului pe exerciţiul 1913 | 14.

In întreaga sa activitate d-l Vintilă Brătianu, pătruns în deosebi de sentimentul naţional, a căutat să înfăptuiască lozinca: «România a Românilor»; ca secretar-general la finanţe, ca primar al Capitalei ca director la Banca Naţională a României, având în vedere numai şi numai ridicarea şi întărârea ideei naţionale, pe toate tărâmurile activităţei româneşti. Că se îndeplineşte această operă, se vede din elogiile aduse chiar şi de adversarii săi.

probabil 6 mil. chintale orz, Canada 9.675.000 chintale. Recolta de ovăz în Prusia va fi de 62.341.000 chintale, în România de 5.000.000, în Canada de 60 mil. 969.000, în Statele-Unite de 154.700.000 chintale. Producţia de porumb va fi în Bulgaria de 11 mil. 500.000 chintale, în Ungaria de 46.930.000, în Italia de 25 mil. chintale.

Recolta de porumb în Statele-Unite se evaluiază la 597.178.000 chintale. Recolta totală de porumb în Bulgaria, Spania, Italia, Japonia, Tunis, Ungaria, Elveţia, Rusia Europeană şi Statele-Unite se evaluiază la 703.000.000 chintale. Italia va produce probabil 4.500.000 chintale orez, Japonia 75.221.000 chintale.

Informaţiuni

Suntem pozitiv informaţi, că D-l Al. Dumitrescu, primarul oraşului, a ţinut licitaţie în luna Iulie a. c., pentru darea în antrepriză a construirei unei *Hale în Piaţa Oraşului*.

Cum sistemul Halelor este detestat de întreaga lume şi cum D-sa ştie acest lucru, a găsit momentul favorabil d'a ţine licitaţia tocmai în luna Iulie, atunci când toată ţara era în fierbere şi când nici un antreprenor serios nu se putea prezenta la licitaţie.

Acum când este aproape să-şi ia tălpăşiţa pentru tot d'auna de la mănoasa noastră comună, D-sa voeşte să închie şi cuvenitul contract, cu un aşa zis antreprenor, *singurul* care s'a prezentat la licitaţie.

Prevenim însă pe D-l Primar şi îl facem personal responsabil de ori-ce daună ar rezulta pentru comună în cazul când ar isc[ă]li un asemenea contract, la a cărui bază, gurile rele spun că ar fi o afacere, licitaţia fiind ţinută în timp anormal şi atunci când chiar *statul* suspendase toate licitaţiile pentru lucrările sale.

* * *

Rugăm cu insistenţă abonaţi noştri şi susţinătorii acestei gazete, a ne trimete cât de neîntârziat costul abonamentului şi cotizaţiile, pe adresa D-lui V. Vâlsănescu avocat din Piteşti, sau la sediul Administraţiei, pentru că apariţia să nu sufere.

* * *

Aducem la cunoştinţa cititorilor noştri, că am însărcinat pe săteanul Sorescu din Com. Brătieni, cu încasarea abonamentelor şi cotizaţiilor, rugăm pe toţi prieten şi cunoscuţii noştri a-i da toate lesluşirile şi ajutoarele posibile.

* * *

Suntem informaţi că notarul din Com. Sălătruc, D. D. Pătroi, protejatul D-lui Ad-tor de Plasă Slave, încă nu s'a domolit şi ca răsbunare de cele ce s'au scris în gazetă, în ziua de 10 c. pe la ora ... seara a eşit înaintea pădurarului statului C. Nicolescu şi cu un ... noduros i-a aplicat 3 lovituri în cap, aşa de puternice că omul căzând în nesimţire a trebuit să fie adus în fire de trecători. Denunţăm cazul autorităţilor superioare.

* * *

Atragem din nou atenţiunea D-lui diriginte al Oficiului Poştal, pentru reaua distribuţie a gazetei, şi-l rugăm să i-a măsuri severe contra celor neglijenţi şi răi voitori. Dela Sălătruc ni se plâng cititorii de reaua distribuţie şi chiar ne primire, de asemenea la Stroeşti, la Piteşti chiar, la Aref şi alte comune.

* * *

Incepând dela 1 Decembrie—fruntaşii liberali din Piteşti, vor ţine *intruniri populare*, cu scopul de a face cunoscut sătenilor ideile şi programul viitorului guvern liberal şi a injgheba societăţi şi cluburi liberale.

Ordinea în care se vor ţinea este:

Comuna *Prundu*, Duminecă 1 Decembrie.

Comuna *Costeşti*, Sf. Nicolae, Vineri 6 Decembrie.

Comuna *Oarja*, Duminică 8 Decembrie.

Comuna *Mozăceni*, Duminică 15 Decembrie.

Curtea de Argeş, Sâmbătă 26 Decembrie.

* * *

Un sătean ni s'a plâns, că în farmacia lui Schyrkanyer a *fost pălmuit*—fără nici un motiv *de fratele* arendaşului farmaciei, D-l Plati. Dacă faptul e adevărat—danunţăm opiniei publice această odioasă şi ruşinoasă purtare a unui orăşean faţă de un sătean, a unui Grec faţă de un Român, a unui *nefarmacist*, care exercită în ochii tuturor o meserie pentru care nu are nici o autorizaţie. Obrăznicia îşi are şi ea marginile ei.

* * *

D-l G. L. Dumitrescu, administratorul plăşei Argeşul—împotriva căruia în ziarul nostru s'a dat informaţii pe cât de precise—pe atât de exacte—a trimis azi o scrisoare amicului nostru D-l N. Brânzeu, prin care face cunoscut, că va da ziarul „Glasul Argeşului" în judecată, întru cât a fost calomniat. Luăm act şi aşteptăm cu nerăbdare acea zi, în care vom avea prilejul a desveli multe r a n e ale administraţiei noastre şi în deosebi de ale d-lui *G. L. Dumitrescu*, din trecut şi prezent.

Aşa dar, la revedere la Curtea cu Juri!

* * *

ţa, că nu are bani. *Vor avea alţii—la anul!*

* * *

Liga Culturală-Piteşti.—Domnii membrii ai „Ligei pentru Unitatea Culturală a tuturor Românilor" ***Secţia Piteşti***, sunt convocaţi în adunare generală ordinară, pentru Duminică 24 Noembrie a. c., ora ***10*** a. m., în localul şcoalei primare de băieţi No. 1 (pasagiul şcoalelor), conform art. 20 din statute.

La ordinea zilei vor fi următoarele chestiuni:

1) Darea de seamă a d-lui Secretar al Secţiei relativă la activitatea de peste an a societăţii.

2) Darea de seamă a d-lui Casier, privitoare la modul încasărilor şi descărcarea Comitetului Societăţei de gestiunăa sa.

3) Alegerea noului Comitet al Secţiunei, conform art. 16 din statute.

In caz când nu s'ar prezenta o treime din membrii secţiunei, adunarea se amână pentru Duminică 1 Decembrie, ***când se va ţine şedinţa cu oricâţi membrii vor fi prezenţi (art. 24).***

Preşedinte, I. S. TEODORESCU.

* * *

Azi noapţe pe la ora 9, din causa greşitei manipulaţiuni, trenul de C. de Argeş s'a ciocnit cu trenul de marfă, care pleca spre Goleşti, din care causă s'a făcut pagube mari şi s'a curmat viaţa a cinci persoane, fiind şi foarte mulţi răniţi.

Maşinele s'au sfărâmat cu desăvârşire, iar din vagoane o parte s'au aprins, apucând sub sfărâmături câţi-va pasageri.

Din Piteşti au plecat la faţa locului, autorităţile şi un tren de salvare pentru victime.

* * *

Un debut fericit!?. — Urăm tânărului Avocat Iorgulescu, succes în noua s'a carieră, şi nu ne îndoim de succes întru cât ajutorul tatălui său, care este comandantul geandarmeriei din Judeţul Argeş, nu-i lipseşte.

El sa şi-a desfăşurat ultima ... ner... pentru propăşirea ... Vi... cunoscător al mişcării economice dela noi din ţară, şi-a dat seama că, această mişcare nu poate proveni decât din sforţările neamului românesc, înlăturând cu energie amestecul influenţelor străine păgubitoare.

De aceea în toate cercurile româneşti, Vintilă Brătiann este o icoană la care se închină toţi care cugetă româneşte.

Este tânăr de ani, mare de fapte şi să rugăm pe Dumnezeul părinţilor noştri să-i hărăzească sănătate şi forţă pentruca să îndeplinească întregul şi vastul d-sale program economic-naţional spre binele şi propăşirea ţării Române fără îndoială.

Declaraţiunea publicată de d-lui I. C. Brătianu şeful partidului liberal-naţional, în ziarele partidului, deschide un câmp întins de activitate rodnică pentru deslegarea marilor probleme puse la ordinea zilei de împrejurările prin cari trecem.

In încordata activitate ce va fi chemat să desfăşure viitorul guvern liberal, neapărat că d-l Vintilă Brătianu, va avea o parte din cele mai însemnate.

... tat Camerei Deputaţilor ... normale ... iect de lege pentru înfiinţarea încă 4 şcoale normale de învăţători, cari să înceapă a funcţiona dela 1 Sept. 1914. Proiectul e foarte bine motivat de oarece mai avem nevoe de încă *5000* de învăţători peste acei 7000 de învăţători, cari funcţionează în present. Noi am cere *încă 2 şcoale normale de învăţătoare*—pe lângă cele 2 existente, ca să avem în total 11 şcoale normale de băeţi şi 4 de fete.

D-l ministru Disescu, a răspuns, ca să nu se voteze urgen-

* * *

... Nombrie a. c. ... va reprezenta splendidul film ... urmând a se ... GERMINAL după c e l e b r a capo-d'operă a lui „Emil Zola".

Direcţiunea popularului Cinematograf „Pathè Fréres" încunoştiinţează pe numeroşii săi amici şi vizitatori că biletele pentru aceste reprezentaţii se pot reţine de pe acum, în fiecare zi de la ora 3-6 după amiază.

Girant responsabil V. Vâlsănescu.

Piteşti, Tip. «Transilvania» I. I. Şreier

ANUL III. — No. 18. 10 Bani. 14 Februarie 1916.

GLASUL ARGEȘULUI

LITERAR, SOCIAL, POLITIC
sub direcția unui comitet.

‹Prin noi înșine›

‹Ori te poartă cum ți-e vorba, Ori vorbește cum ți-e portul›

Redacția și Administrația: Str. Șerban-Vodă No, 101.—Pitești.

APARE DUMINECA
Abonamentul 3 lei pe an

Orice corespodență se va adresa redacții.
Articolele nepublicate nu se înapoiază.
Girant: Andrei Marinescu.

SUMARUL

Oamenii de caracter

Am zis și o repet, or de câte ori voiu avea prilejul. Nu legi multe și pripite ne trebue, ci oameni de isprava.

Pe aceștia, nu legile îi pot crea, ei sunt produsul școlii, produsul mediului; ei sunt ceea ce facem noi din ei.

In zadar învață elevul pe băncile clasei și adolescentul din cărți bune, să fie drept, cinstit, neatârnat, nelingușitor, dacă viața îi spune c'astea sunt defecte, nu calități; dacă el vede, că la tot pasul ce face, armatura lui nu-l susține, ci din contră îl scufundă; dacă, în loc d'a fi prețuit de lume, e hulit, ponegrit și părăsit.

Se ține bine până la o vreme, muncește, se sbate; dar cedează, obosește, se lasă îngenuchiat.

Și înghite în el amarul, își îndoae umerii, or se vede doborît! Și-i rău și-i pacat; nu pentru el, insul, ci pentru noi, mulțimea, că se veștejește o floare, ce ar putea să'mprăștie miros grădinei, se stinge o albină, producătoare de miere, și'n locu-le iese pirul și pălămida, sboară viespi și trântori.

Omul de caracter, pus la o muncă, nu-i trebue încercare, n'ai să vezi la el îndoială, nici teama nebiruinței, n'ai să-i porți.

El o ia din loc, o duce până la ultima licărire de putere, nu șovăe, nu se lasă ademenit de șoapte, nici speriat de amenințări. El știe una: să ducă la bun sfârșit gândul pus și munca începută.

Pe el nu-l momește dorul gloriilor trecătoare ș'al atâtor demnități lumești și nici nu-l chinuește gândul pierderii lor. Lui îi place, să rămâe așa mic și neînsemnat, să lupte mereu și, d'o ajunge undeva, să ajungă numai prin el, prin munca lui, prin meritul lui.

Inconjurat de răi și încolțit de intrigi, el râde, disprețue și trece înnainte. In fața primejdiei numai își arată valoarea, devine el mare.

Pe oameni de aceștia poți să clădești or ce nădejdi, sigur fiind, că n'au să părăsiască cauza pentru care luptă, nici să te lase, când ți-o fi greu ție și lui mai la îndemână. De oameni de aceștia nu prea-i plină însă lumea, și de și nu sunt căutați de ea, sunt atât de dorit.

Oameni de aceștia sunt necesari în or ce timp și loc, dar mai ales nouă astăzi. De aceea să-i căutăm, cum căta Diogene, cu lumina aprinsă, ziua mare «un om», să ne trudim să-i formăm, și de i-om avea, să-i înconjurăm, să-i iubim și să nu-i părăsim, că ei sunt toate nădejdile noastre, de la ei numai va veni mântuirea țării și tot binele pentru neamul nostru.

Mihail Lungianu.

CHESTII SOCIALE

Cum suntem câteodată și cum ar trebui ză fim.

Mai zilele trecute, cu vre-o câți-vă colegi, am avut durerosul prilej, de a fi martorul unei certe dintre un preot și un învățător, în chiar cancelaria revizoratului.

Eu am reușit să le apropii mâinele și să-i rog de împăcăciune,—că amândoi îmi sunt buni prieteni—; dar inimile lor numai ei singuri și le vor putea deschide și apropià. S'o facă aceasta cât de repede și cât de cu multă bunăvoință. Denunțurile și cererile de „anchetă" nu-i vor face mai buni. De un lucru pot fi siguri: vor întristà și pe bieții săteni în mijlocul cărora trebue să-și îndepliniască un apostolat și pe cei mai mari, cari așteaptă cu sete altcevà dela noi; iar nu cu certuri și învrăjbiri.

Eu nu știu cum ași face, ca toți învățătorii și preoții,—nu mai zic toți creștinii—,să fie cei mai credincioși urmași cu fapta, ai blândelor îndemnuri ale Marelui apostoi Pavel: „*Iubirea*, este îndelung răbdătoare, iubirea este plină de bunătăți, iubirea nu râmnește, nu este lăudăroasă, nu se îngâmfă! Nu este necuviincioasă, nu caută ale sale, nu întărâtă la mânie, nu pune în socotială râul. Nu se bucură de nedreptate, se bucură însă cu adevărul. *Toate le sufere, toate le crede, toate le nădăjduește, toate le rabdă!*". Sunt oameni cari se laudă: „Ehei.... să nu fi fost eu grozav și dârz.... mă călcau toți în picioare!" Așa este. Din nenorocire chiar societatea din zilele noastre pe această îngrozitoare lozincă e așezată, dar nu noi Apostolii trebue să râmnim la această nesocotită semeție. Noi trebue să fim altfel. Nouă ni se cere să fim firi alese în mijlocul celor lipsiți de toate și de aceia ne este dat să suferim; căci noi *trimiși* suntem și *numai prin răstignire putem atinge gloria de-a ne înnălță și mântui neamul, de rele!*

Gh. Marinescu-Trubaduru.

CULTURALE

EDUCAȚIA tineretului nostru

Importanța acestei chestiuni fiind atât de mare, cei puțini, cari o înțeleg, din cauza greutăței cu care ar trebui să se pronunțe, fug de discuția ei.

Un simțământ de datorie îmi dă impulsul de a începe această cercetare, și îndemnat de starea deosebită, ce există între fizic, moral și intelect a vechii și noii generații, mă întreb, dacă ridicăm panta progresului spre desăvârșire sau scoborâm povârnișul degenerărei; dacă aceastâ educație depinde parte de primii îndrumători—părinții copiilor—parte de instructorii lor—profesorii—nu-i mai puțin adevărat, că totul depinde mai întâiu de condițiunile de hrană ale individului, de locuință și în fine de mediu social; or aceste prime datorii ale părinților—mare parte—în plin regret, sunt departe de a și le îndeplini, de aceea vedem azi oameni sălbateci și nedisciplinați, cu fizic degenerat, fără moral, inteligenți părăginite, cu oare-care instrucție—câte odată multă—dar lipsiți de educația intelectuală complectă; natural e că un trup chinuit în mizerabile locuinți și nutrit cu parcimonioase hrâni, să nu dea un suflet bun, priitor de moral și intelectualitate; acest lucru îngreuiază foarte mult instrucția, deoarece în [illegible] ta de profesor, de a pune în funcțiune mereu organul intelectual pentru a-l fortifica, ajungând la maximul de desvoltare, întâlnești cea mai mare parte neputincioși de a lucra, pe cari trebue să-i cruți și cu aceasta, simplificând programul din ce în ce, atrofiezi mintea altei categorii de elevi, și mergi astfel spre desechilibrarea organismului din generație în generație.

Cu bună voința onoratei direcții a Liceului „I. C. Brătianu" am vizitat o parte din gazdele elevilor; am văzut lucruri îngrozitoare, lucruri din cari mi-am explicat imediat de ce elevii nu pot învăța, de ce adorm în clasă, de ce sunt a-

tăţia bolnavi, etc. Copii de oameni cu stare—preoţi, proprietari, până la 30 pogoane, etc.—stau câte 3-5, împrejurul unei măsuţe, la o lampă de 5 focuri, pe un pat cu rogojină, într'o odae închisă, fără lumină, fără aer, cu lut pe jos, pereţii găuriţi,înfundaţi cu calendare vechi, plătind fiecare 3—4 lei lunar şi un stânjen de lemne pe iarnă, cu obigaţia gazdei a le face focul şi ferbe legumele, ce li s'aduc de acasă săptămânal. Gazda, cu câţi-va stânjeni de lemne şi cu 9-20 lei lunar, pe o asemenea cameră, nu e de compătimit; dar elevul? cum poate să înveţe el în asemenea condiţiuni? Ce moral poate să aibă, ca copil şi ca adult, acest trup şi suflet chinuit, horopsit şi asuprit în tinereţă? Ce ideal nutreşte acel istovit şi năpustit tânar? Ce sinceritate şi noţiuni de dreptate poate avea acel nevinovat? De condamnat sunt părinţii, cari speculează în felul acesta moralul, sufletul, carnea şi sângele fiilor lor. Faţa de această stare de lucruri, Profesorii din localitate, sunt singurii, cari pot remedia, acest rău, obligând pe părinţii elevilor, ca înnainte de a se gândi să-i înveţe carte, să se gândească la întreţinerea lor cu locuinţa şi hrana suficientă, căci fără acestea e imposibil de a putea învăţa, ci se piperniceşte, se consuma, se idioţeşte, devenind neapt pentru orice muncă în viaţă.

Cum actualilor gazde le e imposibil, să-i ţină în condiţiuni bune, Profesorii au o mare datorie, să se unească, fără pic de interes material, dovedind prin aceasta populaţiei, înaltele sentimente, grija de şcoală şi solidaritatea la fapte atât de demne, pentru, ca mâna în mână, cu părinţii conştienţi, să caute, ca, prin cotezaţii, să înjghebeze un fond, care s'ar putea obţine prin ajutorul acţiunilor, mărit cu sume, strânse prin serbări, donaţii etc. Cu acest capital s'ar putea începe construirea unui cămin al elevilor—pe numele Institutiei Cercetaşilor—un fel de *Philanthropinon* a lui *Bassedow* la *Dessau*, unde, în mod obligator, să stea toţi elevii, ce nu au familie în oraş. Cunoscutul, mult generos, D-l *Gr. Coandă*, s'a grăbit a dărui un loc, situat la bună poziţie, pentru Căminul Cercetaşilor; materialul complect s'ar putea obţine de la Stat sau societăţi particulare cu preţ mult scăzut. Un cămin, destul de încăpător, pentru cel puţin 500 elevi, cu săli de dormit, de meditaţie, de masă, bibliotecă, băi, săli de joc, de muzică, de desen etc., diferite ateliere, o grădină productivă, cu tot ce poate fi mai atrăgător, mijloace, ce, în fine, ar da tineretului direcţii sănătoase, sustrăgându-i de pe străzi şi din faţa spectacolelor, ce le perverteşte mintea, văzând tablouri cu totul nepotrivit inocenţii lor. In acest Cămin se poate organiza mese comune lunare cu elevii, cu profesorii şi cu invitaţi din societate, mijloc ce va apropia contactul unora de alţii, de unde elevii vor folosi, formându-şi caracterul, învăţând buna cuviinţă, cumpătarea, răbdarea, demnitatea, iubirea de muncă, simţământ de datorie, de dreptate, demnitate, adevărul şi buna judecată. Anexă acestui Cămin se poate înfiinţa o şcoală de menaj pentru fetele de la ţară, unde vor avea ocazia să înveţe diferite preparări de mâncăruri, conserve, ţesături, împletituri etc., de unde vor şti viitoarele mame, să-şi îmbrace şi hrănească soţul şi copiii lor; deci Căminul va contribui şi la ridicarea stărei sociale a populaţiei rurale. Taxele—numai ale elevilor—vor fi foarte modeste, fără a face vre-un venit cuiva; la început mai mari, pentru a achita toate acţiunile în timpul cel mai scurt şi apoi numai strictul necesar, având menajul făcut de fete, legume, păsări etc., produs prin munca distractivă a elevilor.

Pentru bunul mers al Căminului şi pentru sustragerea administraţiei lui de subt influenţa politicei, trebue să fie dependinte numai de Instituţia valoroasă a Cercetaşilor, care va numi acolo un capabil şi energic conducător. Numai aşa, în acest oraş, s'ar face un centru de cultură sănătoasă. Aceste lucruri le-am propus încă din Noembrie, anul trecut, Onor Direcţiei Liceului din localitate, acum le propun întregului corp Profesoral, părinţilor şi orăşenilor.

Pentru a-mi da seamă, cum trăesc şi elevele din localitate, am vizitat Şcoala Profesională de fete şi câte-va gazde de ale lor. Fără a avea intenţia de a face o dare de seamă a acestei vizite, trebue să mărturisesc, că mare mi-a fost surprinza, când am văzut, că cea ce precugetam eu pentru băeţi, Doamnele din Piteşti pun în aplicare la fete, întemeind un internat obligator pentru elevele Şcoalei, ce nu sunt din localitate, unde ele singure—conduse de o vrednică maestră—îşi fac menajul complect. Mulţumit şi mândru de superioritatea de idei şi fapte a colaboratoarelor vieţei—femeeale urez strălucite succese, şi în caz când noi nu vom avea vrednicia, să organizăm educaţia fiilor noştrii, cu curaj, tot Doamnele să-şi ia această mare şi grea sarcină, şi pentru fii lor, ferindu-se de blestemul nepoţilor de care noi azi, nu vom scăpa.

Ing. Th. Lărgeanu,
Profesor.

CHESTII DE INVĂŢĂMÂNT

Apel

Către învăţătorii din jud. nostru

Faţă de frumoasa mişcare culturală, înjghebată prin sprijinul, stăruinţa şi sacrificiul câtor-va oameni de bine din judeţul nostru, prin coruri săteşti şi serbări la Piteşti şi în diferite centre, o datorie de conştiinţă şi un înalt interes ne obligă, să sporim, cu puterile noastre, ceata entusiaştilor muncitori, strânşi în jurul steagului.

La serbarea—concert din Decembrie trecut, au fost dintre noi atâţi câţi au putut fi strânşi în grabă.

In corul *preoţilor* şi *sătenilor* din câte-va comune nu s'a putut cunoaşte însă munca noastră proprie. Si-i păcat.

Avem şi noi atâtea elemente, al căror sprijin ar fi preţios. Ne îndeamnă dragostea crescută 'n suflete pentru frumuseţea cântecului românesc şi mândria răspândirii lui şi tuebue să ne strângem toţi cei liberi de povara nepăsării, să fim la un loc în caldă înfrăţire.

Aceiaşi entusiaşti — cu puteri sporite — pregătesc de Sărbătorile Paştelui o nouă serbare în felul celei dela 28 Dec. 1915. Dintre noi—învăţătorii—sunt puţini, cari au răspuns apelului. *Putem fi mulţi.*

Vor fi poate nevoi, cari ne amărăsc, dar în faţa mândriei de a lucra pentru un ideal, se spulberă toate, din sufletele stăpânite de curăţenia gândurilor mari. Răspundeţi, printr'o carte poştală—d-lui Lungianu, la Piteşti—toţi cei cari voiţi să sprijinim *iu numele învăţătorimei Argeşene*, acest curent de artă românească, pentru a vi se trimite corurile de preparat. Studiindu-ne partiturile noastre, putem împuţina repetiţiile generale la 2-3 numai, evitând cheltuelile făcute cu drumurile.

Numai aşa putem forma o închegare de forţe, care—prin prezenţa şi munca noastra conştiincioasă în mijlocul ei—ne poate da un sprijin preţios la serbările, ce trebue să dăm şi noi în folosul „Asociaţiei corp. didactic primar român" din Argeş.

Căci, înainte de toate nemulţumirile noastre proprii în Asociaţie, trebue să urmărim neîntrerupt scopul măririi fondurilor ei, prin hărnicia şi dragostea noastră.

Şi în felul acesta vom putea.

I. N. Pârvulescu,
Invăţător-Zărneşti

CRONICA TEATRALĂ

Ringala

de

Victor Eftimiu

5 acte

(Sala Teatrului Comunal)

Pentru Vineri 5 Februarie afişele avusese grije din vreme să anunţe la teatrul comunal „In strada Sentier".

Publicul amator de spectacole vesele, alergase la casă, reţinându-şi bilete.

Din motive deosebite însă, teatrul Naţional nu a putut trimete «In srada Sentier» ci «*Ringala*» D-lui V. Eftimiu.

Publicul aleargă la casă şi o mare parte din bilete sunt înapoiate.

Se făcea prin acest gest demonstrativ, o comparaţie între cele 2 piese şi cu o uşurinţă regretabilă se condamna un autor şi o piesă, înainte de a fi asistat la spectacol.

Sunt curiozităţi de acestea în psihologia mulţimii pe cari nu le poţi înţelege. Să fie oare cauza acestui gest nesocotit faptul, că e vorba de o piesa românească, de o piesă ce promitea, prin acea că e istorică, să fie mai serioasă?

Să fie oare cauza critica înverşunată, care s'a făcut *Ringalei* cu ocazia primelor reprezentaţii la Naţional şi în prima ei formă?

Mă prind că prea puţini ştiu că Ringala a fost refăcută şi că aşa cum s'a jucat aseară e mult superioară formei prime.

Dacă m'ar întreba cineva, cu părere de rău o mărturisesc, dar cred că *golul* de aseară făcut în mod atât de ostentativ în jurul *Ringalei*, stă în neputinţa sufletească, de care am mai vorbit şi alteori, manifestată de publicul nostru, de a gusta şi altfel de spectacole, de cât cele uşoare franţuzeşti în felul Amicului Teddy şi chiar a Străzii Sentier.

Nu-mi explic altminteri de ce să se schimbe aşa de brusc atitudinea, faţă de D-l V. Eftimiu, pe care publicul nostru l-a aplaudat cu ocazia *Cocoşului negru* şi a lui *Achim.*

Teatrului Comunal i se mai atrage în mod prietenesc atenţia prin această cronică, asupra felului puţin conştiincios cum s'a anunţat *Ringala* la Piteşti.

După ce cu o săptămână mai înainte anunţi *Rue du Sentier* prin afişe de mână, în cari vezi întreaga distribuţie a rolurilor, lipeşti cu 2 zile înainte de spectacolul *Ringalei*, afişe sumare în cari spui că vor juca în rolurile principale D-l C. Notara şi D-na O. Bârsan. E ca şi cum inten-

Leacuri casnice

Leac contra tusei

Ferbeţi un ceai de sământă de in, îndulcit cu zahăr, şi beţi ferbinte seara.

Dacă v'a dat var în ochi

Topiţi puţin zahăr în apă rece şi spălaţi ochiul.

Dacă aţi înghiţit un corp strein, trimeteţi după doctor, dar până la venirea acestuia:

Dacă aţi înghiţit un ac, un oscior, staţi liniştit şi beţi unt de lemn, lapte.

Dacă aţi înghiţit un nasture, o monedă mică, mâncaţi miez de pâine moale, beţi lapte, unt de lemn.

Să vă bată cineva tare pe spate, între spete, şi e bine dacă vi s'ar da ceva de vărsat.

Dacă aţi înghiţit obiecte ascuţite, sticle, ace, cue, să vi se facă o fiertură de cartofi (piurea) cu untură şi să mâncaţi multă fiertură, beţi lapte mult, unt de lemn mult.

Dacă aţi înghiţit o băutură iute, care arde, respiraţi aburi de apă clocotită, beţi lapte, unt de lemn.

Dacă aţi înghiţit o insectă otrăvitoare, beţi ceva, care produce vărsături, apă multă, în care aţi topit sare.

Culese din rev. medic. de *Sofia*

DIN FOI SCRISE

Inovaţii nepotrivite

E vorba de *„Gazeta Ţăranilor"*, ce apare la Curtea de Argeş, care gazetă, dupăce a adresat câteva înjurături la adresa clerului, unele chiar în numărul 3 din 17 Ian. 1916, căutând cu orice preţ, să fie nu numai *populară*, dar mai ales *vulgară*, prin conţinutu-i, vrea să dea lecţii de morală şi de directivă preoţimii din judeţul nostru 1)

Din iniţiativa D-lui Lungianu, directorul Prefecturii şi a P. C. S. Ic. Panţurerscu, protoereul de Argeş, s'a organizat o serbare populară în capitala judeţului, prin care să se arate, că, şi în poporul de jos, cel atât de dispreţuit, există o bună doză de simţiminte artstice şi-mai mult există şi putinţa de a le manifesta. Cum şi preoţii şi învăţătorii fac parte tot din poporul dela ţară şi cum ei sunt singurii, cari posedă ceva cultură muzicală, a fost nevoe şi de concursul lor, concurs de care s'au achitat în modul cel mai conştiincios, după cum a putut constata şi pomenita revistă prin reprezentantul său V.

D-l acesta însă este scandalizat din alte motive:

1) Că tabloul celor 30-40 de preoţi—figuri îmbrăcate în negru de sus până jos şi cu bărbile şi părul mare—a impresionat neplăcut publicul evocându-i amintiri triste. O fi şi asta; dar noi ştim, că mai aglomerate sunt teatrele, când se joacă tragedii, orcât de triste ar fi ele şi prin urmare orcât de triste amintiri ar evoca, decât atunci când se joacă comedii uşoare.

2) Că dacă sala a fost tixită de spectatori, aceasta se datoreşte alergării publicului orăşenesc după spectacole *vesele*.

Să ne ierte D-l V., căci însuşi spune, că spectacolul n'a fost tocmai vesel, ci dimprotivă; iar din anunţuri se vedea, că nu va fi o reprezentaţie comică, ci din contră foarte serioasă.

Dar ceea ce a scandalizat până la exasperare pe D-l V. e mai ales faptul, că prezentarea preoţilor pe scena teatrelor lumeşti—*indiferent de scop(!)*—e o inovaţie dăinuitoare sentimentului religios şi prestigiului clerului.

Eu cred, că nu e de loc indiferent scopul şi în cazul nostru scopul a fost moral, cum însuşi spune, şi aşa crede orcine e de bună credinţă. Mai adăogând la aceasta şi faptul, că corurile preoţilor au fost numai din domeniul *religios—E ziua Domnului, Requiemul regelui Carol*— şi din cel *patriotic—Salutaţi oastea română* şi celelalte, iar Fosta-i leleo şi Bordeiaş au fost executate numai de corul ţărănesc,—nu înţelegem de loc neliniştea D-lui V.

Prin această inovaţie nu vor preoţii «să schimbe adevăratul lor teatru: biserica, cu temelii atât de solide şi menire atât de sublimă, cu scena teatrelor lumeşti şi scena lor sacră cu scena teatrelor de varieteuri» (merge prea departe D-l V. cu răutatea D-sale), ci vor să se mai deştepte din letargia, în care zac de atâţia amar de ani şi pentru care toată lumea-i acuză.

Inceputul acestei redeşteptări l-au dat de mult preoţii argeşeni şi a fost un semn îmbucurător pentru toată lumea, geloasă de prestigiul clerului şi al bisericii, geloasă însă de a vedea pe servitorii altarului, manifestându-se cu ceva în folosul acestei ţări, nu geloasăca D-l V., care pe deoparte batjocoreşte pe preoţi, că nu fac altceva decât să umble cu botezul şi primesc prinoase la biserici iar pe dealta îi blamează, când vor să facă ceva nou, cu care D-l V. şi alţii ca dumnealui nu sunt obişnuiţi, considerând încercările, ca inovaţii nepotrivite.

Toată lumea se plângea de lipsa de activitate publică a clerului şi tocmai D-l V. e contra acestor începuturi modeste.

Gazeta Ţăranilor, când scrie lucruri anoste, o brodeşte; când vrea să scrie lucuri mai serioase însă, o loveşte cu oiştea ca Ieremia. De altfel D-l V. este cam învechit în idei, căci D-lui nici acum n'a ajuns să vadă, că este un anahronism părul lung şi barba neîngrijită şi că sentimentul religios şi respectul către preot nu rezidă nici în părul împletit în coade—cum îi place D-lui V.— nici în haina neagră şi lungă, ci în felul cum ştie preotul să se adapteze nevoilor sufleteşti şi chiar şi materiale ale enoriaşilor.

Spunea D-lui că, mai mulţi preoţi sunt de aceeaşi părere. O fi! căci de! *Quod capita tot sententiae*, (câte glave, atâtea nasmoade), de cât că trebue să ştie D-l V., că de multe ori părerile învechite ale oamenilor învechiţi, au fost piedica progresului, atât cât s'a ţinut socotiala de ele.

Şi să mai ştie că.... *„Non solum tempora, sed etiam sententiae mutantur"* (se schimbă şi părerile nu numai timpurile) şi prin urmare D-lui, care s'a convins —cu greu, dar s'a convins, că e bună pălăria—chiar mai bună de cât culionul, ca uniformă, se va convinge, că e mai bine şi cu părul scurt şi barba îngrijită, de cât cu coade, şi mai târziu, târziu, când anii vor trece, va vedea, că e bună şi activitatea publică a preoţilor. Numai că atunci se va lega de alte inovaţii, pe cari le va decretă de nepotrivite. Poate vor intră preoţii în parlament şi D-lui va zice atunci, cu autoritatea-i recunoscută, că nu e de demnitatea clericilor, să vorbiască dela tribuna, pe care se deslănţue furtuna patimilor şi a intereselor meschine de partid.

Mai e îngrijat D-l V. de faptul că, prin prezentarea în publicul mare şi profan, scade prestigiul preotului în faţa enoriaşilor.

Mie mi se pare din protivă, că un cleric, ca Arhimandritul Iuliu Scriban, care a fost în comitetul Ligii Culturale şi a ţinut de atâtea ori cuvântări în faţa publicului şi pe tribune altele de cât amvonul bisericesc şi un cleric ca păr. Vasile Lucaci, actualul prezident al Ligii culturale, care a fost un erou în lupta naţională, mai mult decât în cea bisericească, inspiră mai mult respect şi admiraţie, chiar D-lui V., decât un oarecare cleric, care s'a mărginit la o activitate exclusiv bisericească.

Ne aşteptam la o încurajare a mişcării clerului; am găsit-o la D-l Coandă şi la alţii.

Ne aşteptam şi la o blamare; am găsit-o în «Gazeta Ţăranilor». Se vede, că batjocora şi blamul la adresa preoţilor sunt specialitatea casei. Tristă specialitate!.

In acelaşi număr al sus citatei gazete există şi o cugetare: *«Când apare în lume un geniu, semnul după care-l recunoaştem, e că toţi proştii se ridică împrotiva lui»*.

1) Vezi «Gazeta Ţăranilor» No. 3 din 17 Ian. 1916 „Inovaţii nepotrivite".

ţionat ai spune că nu au nici un rol D-nii Belcot, Mihalescu, I. Brezeanu, Petrescu, Achile, Zaharia Bârsan şi D-na A. Macri-Eftimiu, cari au contribuit la succesul moral nediscutabil al piesei de aseară. Nu-mi pot închipui că publicul de ar fi ştiut cine joacă, ar fi venit tot aşa de puţin numeros la Ringala.

Am făcut aceste observaţii pentru a restabili un adevăr şi a înlătura o prejudecată.

D-l V. Eftimiu e indiscutabil un talent. Că scrie cu o uşurinţă uimitoare lucruri de cea mai deosebită speţă, că jonglează ca şi saltimbacul din *Ave Maria* cu toate genurile, o ştim noi, câţiva însă, nu marele public, o ştiu cei cari aseară au venit la Ringala, convinşi că, ori câte păcate ar avea piesa, tot va fi ceva frumos de văzut.

Cei cari au judecat ca noi, nu s'au înşelat.

D-l Eftimiu ne-a făcut cu *Ringala* dovada că sunt 2 maniere de a trata piesele istorice. Cu una ne-a deprins B. P. Haşdeu în *Răsvan* şi *Vidra*, piesă de erudiţie istorică, dramă plină de adevăr şi colorit local, în care figurile păstrează adevărata lor înfăţişare pe care timpul lor le-a imprimat-o. In aceiaş manieră a scris şi D-l A. Davila *Vlaicu Vodă*.

In timpurile noastre D-l M. Sorbu cu multă trudă scrie Letopiseţi, în cari evoacă vremile de mărire ale lui Ion Vodă cel cumplit, piesă în care imită pe creatorul dramei istorice, Haşdeu în toate mijloacele sale tehnice. O altă manieră e acea în care a scris Alexandri pe Despot, pe Ovidiu şi Fântâna Blanduziei.

Istoric e numai titlul şi numele personagiilor. Culoarea locală, nimerită uneori, e nesocotită de cele mai multe dăţi.

Eroii sunt ai istoriei prin portul şi numele lor mai mult de cât prin vorbă şi faptă.

Tot ce lipseşte ca adevăr istoric în aceste *drame istorice*, e suplinit prin versuri frumoase, prin monoloage emfatice evocatoare a gloriei străbune, prin talent scenic în conducerea intrigii.

Piese de felul acestora, cum şi de felul *Apusului de Soare*, în mai mică măsură al *Viforului* şi în foarte mare măsură al *Luceafărului* D-lui Delavrancea, sunt frumoase şi poetice intuiţiuni asupra trecutului, în cari mai mult decât dramaturgul se înfăţişează ochilor noştri poetul.

In această a doua manieră a scris şi D-l Eftimiu Ringala. Un fapt interesant—influenţa nefastă a Ringalei asupra epocii lui Alexandru cel Bun şi în ur-

Ne permitem să aplicăm această cugetare la cazul nostru, schimbându-i termenii, fără să-i schimbăm înțelesul:

„Semnul după care putem cunoaște pe oamenii de acțiune și acțiunile mari, e că toți...... nechemații se ridică contra lor“.

M. Popescu.

DIN ALE POPORULUI

De ghicit

Ce e lat cât pășește găina
Și lung cât vezi cu ochiul?

Mic cât fusei
Din patru fluere zisei;
Mare, dacă mă făcui
Pământul răsturnai,
Dacă murii
In horă jucai.

Am două surori
Una zice: de-ar veni ziua,
Să se 'mpodobiască!
Iar alta: de-ar veni noaptea
Să se hodiniască!

Cine va ghici pe câte trele, va primi un volum «Clacă și Robot» de D-l Mihail Lungianu.

Cine va ghici câte una, va primi câte un număr din biblioteca «Steaua» «Din umbra satelor», de acelaşi.

Bine înțeles că e vorba numai de săteni.

ŞTIRI ŞI FAPTE

Din năuntru

Traiul s'a scumpit în mod îngrozitor. Multe din articolele produse în țară au ajuns la prețuri întrecute de cât cele din trecut, iar produsele streine se vând încincit ca altădată. Cauza acestei scumpiri este provenită și din greutatea aprovizionărilor, dar mai mult din cauza speculei și a tendenței tuturor de a se îmbogăți pe spinarea publicului consumator.

O lege care să reguleze schimbul dintre ofertă și cerere se impune să fie votată cât mai curând. Trebue să se ia măsuri contra acoparatorilor și contrabandiștilor de tot felul.

Camera, după o vacanță de câteva zile, în ziua de 12 Februarie a. c., 'și va relua activitatea pentru a vota budgetele și câteva legi de interes economic și financiar.

Din cauza timpurilor eșcepționale, prin cari trecem, trebuind să se facă reduceri de peste 35 milioane, în budgetul Statului, mulți funcționari și mai cu seamă învățătorii și profesorii au cerut prin memorii și presă să nu li se tae din lefuri și gradații, acum când viața s'a scumpit așa de rău.

Drept ar fi ca lefurile lunar dela 500 lei în sus să fie reduse, sau cel puțin funcționarii din această categorie să nu mai ia și diurne.

Lupta dintre partide, cu toate că nu este încă o înțelegere deplină, pare destul de liniștită.

Din afară

Vestea cea mai importantă de pe fronturi este căderea *Erzerumului.*

In adevăr căderea acestei cetăți este de o mare importanță pentru viitoarele lupte de pe frontul asiatic.

Prin luarea Erzerumului, Rușii vor putea acum cuceri mai ușor Mesopotamia și apoi opri atacul plănuit al Germanilor contra Egiptului.

Pe frontul Balcanic, aliații debarcă trupe mereu la Salonic și Valona, iar Bulgarii grămădesc armate la granița noastră.

Bulgarii, pentru a căror dezrobire și-au vărsat sângele părinții și frații noștrii la 1877, cred că ne vor speria cu grămădirea trupelor lor la granița noastră se înșală amar.

Incăpățînarea lor i-a făcut să piardă întotdeauna; acum le va fi fatală.

Pe frontul de vest și de est nici o luptă mai însemnată, doar lupte de artilerie și de aeroplane.

Timpul nefavorabil îngreuiază operațiunile. Atât în Franța, cât și în Rusia, zăpada a căzut din abundență.

Marin.

Inserții și Reclame[1]

Domnule Director,

Prin pamfletul „Democrația“ No. 51, d-l Inginer G. M. Duma mă calomniază cu cuvinte, din largul D-sale vocabular. Lăsând la o parte acestea, a căror dovadă a fost trimis să o facă în fața instrucției, vă rog să bine-voiți, a da publicității următoarele lămuriri:

Acum câte-va zile, rugându-mă un sătean, să-i recomand un inginer cinstit, care să-i măsoare niște pământ, i-am dat o scrisoare către D-l Inginer Radu Marin, pe care-l cunosc și care mi-a făcut și mie măsurători, de cari am fost mulțumit. Scrisoarea, un imprimat de pe timpul când nu eram primar, a fost găsită de D-l Inginer G. M. Duma, în actele numitului sătean, căruia i s'a adresat el, negăsind pe d-l Radu Marin; de aci ciuda d-lui Inginer Duma, că l-am nesocotit.

In *D-l Inginer Duma* n'am avut și nu cred să aibă cineva încredere, de oarece *obișnuește, când face o măsurătoare, să trateze pe subt ascuns cu partea adversă.* Să dau numai o pildă: Acum un an, fiind delegat de fosta administrație comunală cu măsurătoarea moșiei orașului Pitești, care se învecinește cu Comuna noastră Hințești, *mi-a propus, să-i dau 3000 (trei mii) lei, ca să strămute hotarul proprietății Pitești, în folosul sătenilor din Comuna Hințești,* propunere pe care n'am acceptat-o și pe care am și comunicat-o sătenilor mai serioși, cari ori-cât de săraci erau, s'au indignat și ei, de așa propunere.

Regretabile, că, cu acest prilej, numitul D-n. a pus în discuție numele D-lor N. Brânzeu, Prefectul de Argeș, și M. Lungianu, Directorul Prefecturii, față de cari toți locuitorii Județului nu pot să aibă decât stimă, respect și recunoștință.

Mulțumindu-vă, pentru că în interesul cinstei și al dreptăței, ați dat publicitaței aceste rânduri, sunt al D-vs.

Cu stimă,

G. Marinescu

23 Noembrie 1915. Hințești.

1) Redacția nu răspunde de articolele publicate subt această rubrică.

O laudă.

Domnule Director,

Ca abonat al acestui ziar, Vă rog să bine voiți ca prin coloanele lui, să aduceți laudele mele D-lui Schițelea, pomicultor, căci cu multă bună voință arată leneșilor din acest județ, îndrumarea de mare valoare al altoitului pomilor în livezile lor, să lase la oparte politica și așteptarea schimbării guvernelor, care este bucuria leneșilor; căci în țara noastră, țară mănoasă, n'avem nici industrie, nici agricultură, și nici pomicultură rațională. Vedem la mulți, chiar la D-nii dascăli, meri, peri și alte spițe de arbori sălbatici, înprejurul grădinelor lor, ne altoiți, și când vecinii lor produc ceva, devin invidioși.

Cu stimă,

Michail Minculescu.
Proprietar, Bercioiu-Argeș.

Mulțumiri

Ca o datorie de recunoștință, mulțumim în numele copiilor săraci din com. Zărnești, D-lui deputat Gr. Coandă, pentru bunăvoința cu care a 'ntâmpinat apelul nostru, trimițându-ne, spre ajutorul lor, suma de lei opt zeci, pe o listă de subscripție, dintre care 40 lei, din partea Băncii Populare din Pitești, 20 lei din partea D-sale și 20 lei dela diferiți subscriitori.

Pentru comitetul de inițiativă,

I. N. Pârvulescu.
învățător.

In numele concetățenilor mei și a-l elevilor școalei ce conduc, aduc mulțumiri, D-lui *G. Marinescu-Trubaduru*, Diriginte le școalei Dăești-Băbuești-Argeș, pentru gestul frumos, ce a făcut, dăruind școalei Șerbănești-Jiblea 5 bănci, în valoare de Lei 100.

I. Gh. Popescu, învățător
Jiblea Șerbănești-Argeș

mă isgonirea doamnei trădătoare de neam—un erou popular al istoriei—Alexandru cel Bun—iată schema piesei.

Amănuntele? Nu e așa de greu să le găsești când ești poet. Răsfoești o cronică învechită, din cari culegi modele de limbă veche, pitorească, consulți pe fugă un istoric de credința, pui în gura eroilor vorbe mari și răsunătoare, cari totdeauna se ascultă cu plăcere, în faptele lor pui acele mari virtuți de cari ni se vorbește încă din copilărie că au fost ale bătrânilor noștri și cari de vreme ce nu se găsesc la contemporanii noștri, trebue și de multe ori se nimeresc să fie ale vremilor dispărute, torni tot acest material într'o acțiune care nu e greu de găsit, din moment ce istoria îți stă înainte și când ești îndemânatec în inscenarea acestei acțiuni, totul merge de minune.

Așa a lucrat D-l Eftimiu și a isbutit să ne dea o piesă istorică, în care se regăsesc toate însușirile mai sus enumărate.

Se tolerează unele lungimi, se tolerează un întreg act (IV), deplasat cu totul din punct de vedere tehnic, tocmai pentru că autorul știe să ne fure cu vorba și să ne prezinte colțuri pitorești, deși lipsite de *dramatism,* din viața celor vechi.

Pleci cu o impresie frumoasă, uitând că genul dramei istorice e aiurea și nu în piesa pe care ai văzut-o.

Că piesa nu se susține în multe părți, că nicăiri nu apare în întregime *omul vremii,* sunt neajunsuri ce se acoperă prin celelalte calități poetice cari, nu o tăgăduește nici un drept judecător, că se află cu prisosință în Ringala.

Când ai parte de o interpretare ca cea de aseară, în care am arătat că au jucat mult mai mulți artiști de mâna întâi, de cât cei anunțați pe afiș, când D-l Notara se silește să creeze un carecter din searbădul *Alexandru cel Bun* și D-na O. Bârsan, remarcabilă totdeauna în rolurile femeilor voluntare, energice dar de o îndărătnică răutate, creiază pe Ringala, când în fine ai pe D-nii Brezeanu, Belcot și Mihalescu în episodicile și inutilele roluri ce le susțin—dacă ne raportăm la economia piesei,—înțelegem de ce Ringala reușește pe scenă și place mult mai mult spectatorului, de cât cititorului.

6 Februarie 1916.

Mihail Iorgulescu.

Imprimat în Tipografia «Transilvania» I. I. Șreier, Pitești. Tirajul 4000 exemplare.

P. III. 19

ANUL I.— No. 21. Foaia 5 Bani 49 Piteşti, 24 Noembrie 1913.

ARHIVELE NAŢIONALE

SERVICIUL ....

DIRECŢIA ....

Fond GLASUL ARGEŞULUI (PITEŞTI)

Pachetul ....

Nr. actului ....

Anul .... luna .... ziua ....

CUPRINSUL 21/1913

18/1916

OBSERVAŢII ....

după învoială.

anu No. 55.

ndâvie, a înfiinţat
urale la sate încă
. Pe cât de înalt
acestor instituţiuni
ci au fost rezul-
au ajuns după o
ani. E trist acest
devărat. De şi pe
s'a putut ajunge
ue totuş, sunt ex-
formează regula.
am frequentat re-
rcuri, am căutat
na de indeferen-
faţă cu aceste
mări folositoare
văţător cât şi

uzele principale
eanul nu dă im-
cercuri este ne-
traţiei comunale.
munele adminis-
nu pune nici
interes pe cer-
Tocmai în ziua
nţe îşi găsesc
ocupaţiunni, în
găseşti numai
să mai zicem
şi taica popa,
i alţii cu o cul-
socială mai în-
n? De ce nu
raţi lor sătenii
unde se dau
folositoare pen-
or mulţi.
nu odată ci
i să suspend
în mai multe
iem cu toţii
s ai cărui lo-
de cine ştie
fereşte! Şe-
cercurilor, a-
i, sunt la în-
cută chesti-
ru învăţător,
e cu critica
sibilitate la
erc a preda
pere didac-
rograma a-
găsesc în
e mult de
ate atribui